

Op 24 mei 1903 behaalt Laga op de Schie na een zinderende strijd met Nereus de derde overwinning in successie in de Oude Acht als hoofdnummer op de Varsity. In de finale-heat worden de eerste 1.000 meter met tempo 34 in 3:06 afgelegd. Het verval is aanmerkelijk want Laga zou uiteindelijk met een halve lengte voorsprong in 11 minuten finishen. Het feit dat in deze tijd de voorwedstrijden ook over drie kilometer gaan, zal hier ongetwijfeld aan hebben bijgedragen. Maar liefst vijf roeiers behaalden hun derde gouden blik op rij. De ploeg van Laga: L. Mangelaar Meertens (boeg), J.E. Moltzer, C.J. Schram, J.P. Delprat, L.C. Schram, G.A. Abendanon, A.L.J. Breebaart, J.W. Maas (slag) en H.W. ter Horst (stuurman).

Hoofdstuk 3

ROEIVEREENIGING MINERVA EN ROEIEN OVER DE GRENZEN

(1900-1915)

Na zeventien jaar het ondiepe Spaarne in Haarlem keert de Varsity terug naar de Schie, onder de gemeenten Vrijenban en Overschie, of volgens de Delftse volksmond, bij de Zweth. De verandering valt bij de roeiers zeer in de smaak. De volledig rechte baan biedt de zekerheid dat zonder ongelukken de beste kan winnen. De ligplaats voor de gieken is niet ideaal en de kleedruimte voor de roeiers is dat nog minder maar niemand stoort zich daaraan. Ook het roeien van twee heats (beide over 3000 meter!) vinden zij niet te zwaar.

Het publiek bij het interuniversitaire roeikampioenschap die zondag de 24ste mei 1902 is minder content. Een tribune staat er niet, daar is geen geld voor beschikbaar. De NSRB verkeert financieel diep in de rode cijfers. Gezellig is het evenwel zeker, door de talloze wherry's uit Rotterdam, maar in de tuin van café de Zweth bestaat onvoldoende ruimte voor de massa belangstellenden om de wedstrijd goed te kunnen gadeslaan. De behoefte aan een tribune aan de overzijde laat zich gevoelen. Het wedstrijdterrein met stoomboten, wherry's en zeiljachten, en ook veel dames in elegante toiletten, biedt in de zonneschijn wel een schilderachtige aanblik. De eerder geschreven geschiedenis maakt ook melding van de file fietsrijders op de westelijke oever die 'een opwekkend toneel vol leven en afwisseling geeft'.

De organisatie, in handen gegeven van Njord, is een puinhoop. Alle onderdelen beginnen te laat. De starter bezit geen middelen om de boten behoorlijk te laten vertrekken; de commissarissen op de politieboten zijn onvoldoende geïnstrueerd, waardoor de wedstrijdbaan nooit tijdig vrij komt. Laga en Triton beginnen veel later dan voorzien

aan de eerste voorwedstrijd. De thuisploeg wint na een moeizame start door mooi gelijk roeien en zuiver waterwerk tegen de Utrechtse bezoekers met een te gejaagde slag. In de tweede heat tussen Nereus en Njord komt een ongeluk voor. Na twee minuten varen heeft Nereus een voorsprong van driekwart lengte. Dan breekt plotseling de dol van nummer 4 in de Njordploeg J.A. Moolhuysen af, waardoor de boot stilvalt. Nereus houdt in, maar roeit vervolgens op aanwijzing van de jury de baan af. Nereus biedt aan de heat over te roeien maar dan wel over een lengte van slechts 2000 meter. Njord aanvaardt de geste dankbaar. Nereus start andermaal sneller en neemt een voorsprong, maar halverwege komt Njord opzetten en wint met klein verschil ondanks de pech van nummer 2, A. Greve die voor de Zweth zijn riem breekt.

Door alle vertragingen kan de beslissing in de Varsity van 1902 pas ruim na half zes vallen. De achten van Laga en Njord liggen aan de startlijn aan het begin van de Boerenzee lang te wachten omdat stoombootjes de vaart blokkeren. Eén Schiebootje gaat, daartoe uitgenodigd, aan de kant liggen. Het tweede echter, volgepakt met toeschouwers en bestuurd door een dronken kapitein, vaart door en ramt de giek van Laga. Waarschuwingskreten helpen niet. De roeiers springen in het water of stappen over op de Schieboot. De dronken man krijgt daar een geducht pak slaag. Niemand loopt persoonlijk letsel op. Laga's acht is zo ernstig beschadigd dat van een wedstrijd geen sprake meer kan zijn. Njord keert met het wrak van Laga op sleeptouw terug naar de Zweth. De Varsity is bedorven. Er valt die dag geen kampioen te celebreren. Later wel, maar weer niet zonder incidenten. Njord en Laga bekvechten hoe het tot een beslissing in de Varsity 1902 kan komen. Het eerste voorstel is de wedstrijd van Hollandia te Oudshoorn – Alphen aan den Rijn daarvoor aan te grijpen. De rivaliserende ploegen hebben daar immers beide ingeschreven en kunnen daar nog 1000 meter doorroeien. Leiden heeft daar bedenkingen tegen. Delft vindt dat laf. De beslissing is echter aan het bestuur van de NSRB en dit neemt daar de tijd voor. Intussen roeien Njord en Laga tegen elkaar bij Hollandia, over 2000 meter. Laga neemt een voorsprong van twee lengten maar wint slechts met enkele decimeters. Het Leidse corps hoont met Laga's voorstellen. *'Ware de baan slechts 50 meter langer geweest, wij hadden gewonnen.'*
Het bondsbestuur besluit in zijn wijsheid dat de finale van de Varsity 1902 zal plaats hebben op woensdagavond 4 juni om 7 uur 's avonds, op de Zwethbaan. De spanning is allerwegen enorm. Het is een koude avond met een zuidwestenwind die de roeiers in de rug blaast. Aan weerszijden vullen de oevers zich met lange rijen rijtuigen en fietsers. Na het startschot varen beide achten in woest tempo weg. Na vijftien slagen haalt starter Quant, lid van Njord, per ongeluk de tweede trekker van zijn dubbelloops geweer over. Een tweede schot valt, een sein om te stoppen en wederom aan de start te komen. Beide ploegen laten lopen en keren in weinig malse stemming terug. Na de herstart neemt Laga een voorsprong en verdedigt deze tot de finish. Na bijna twee weken heeft de Varsity eindelijk een winnaar.

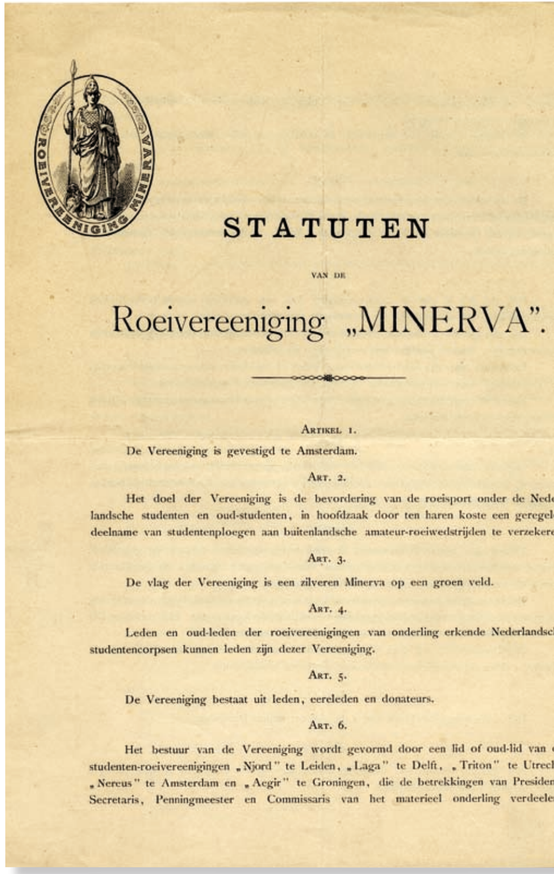
De voors en tegens tegen elkaar afwegende vindt het bondsbestuur de proef in Delft geslaagd. De Schie is zo benepen dat slechts twee ploegen naast elkaar kunnen roeien, en het water is onwelriekend. De accommodatie is voor het publiek niet zo gemakkelijk bereikbaar als 't Spaarne voorheen in Haarlem was. Evenwel komt een grote schare kijken. De volstrekte eerlijkheid van de baan – geen verschil in diepte, geen zijwind – is een groot pluspunt. De Varsity is, de ongelukken en incidenten ten spijt, een dermate groot succes, ook financieel, dat voor de volgende keer de tribune weer een plaats krijgt bij de finish. Laga triomfeert dan andermaal tijdens een groot feest op een warme zonnige dag met alleen verontwaardiging over een boot vol stomdronken studenten.

De afstand van het studentenkampioenschap van Nederland is dan reeds lang bepaald op 3000 meter in een rechte baan na een begin met variabele afstanden: 3200 tot 3600 meter, vaak met, soms zonder keerboei. De afstand van het Hoofdnummer op de Varsity zal altijd 3000 meter bedragen, uitgezonderd één van de twee (niet meetellende) wedstrijden in 1915 toen zij onder abnormale omstandigheden 2000 meter is geweest. In april 1904 neemt het bestuur van de NSRB echter een voorstel van Njord aan de Varsity over 2000 meter te laten verroeien. Dit leidt tot krachtig verzet van niet de minste notabelen. Prof. Damsté is faliekant tegen en voert krachtige argumenten aan. Ook dr. Meurer uit zich met beslistheid tegen dit besluit. *'De Varsity zal nooit tot een course d'entrainement worden gemaakt op utiliteits-casu quo commerciële gronden. Die baan heeft jaren traditie. Zij is de baan waarop reeds jarenlang de bloem onzer studentenroeiers elkander den felbegeerden prijs hebben betwist; zij is onze Varsity baan.'*
Nog dezelfde maand staat de baanlengte opnieuw op de agenda van een vergadering. Njord is afgestapt van het idee tot vermindering en koestert geen bezwaren meer. De Varsity gaat weer over 3000 meter. Vijf jaar later zal Nereus de discussie opnieuw aanslingeren. Damsté voert andermaal het verzet in kernachtige bewoordingen: *'Ik wensch niet de inrichting van de Varsity afhankelijk te maken van welken anderen wedstrijd ook; dat verbiedt zijn historisch verleden.'*

Een ander, verstrekkend besluit, is de terugkeer van de vierriemsgieken als hoofdnummer van de Varsity. Deze beslissing blijkt belangrijk voor de kwaliteit van de totale wedstrijd. Het is namelijk gebleken dat de vier deelnemende verenigingen wel tot een achtriems ploeg

De Laga-ploeg die in 1901 in de acht de laatste Varsity op het Spaarne bij Haarlem won: L. Mangelaar Meertens (boeg), J. Versluys, A.L.J. Breebaart, J.P. Delprat, L.C. Schram, G.A. Abendanon, J.A. Reus, J.J. Canter Cremers (slag), W. Meyer TimmermanThyssen (stuurman).

STATUTEN

VAN DE

Roeivereeniging „MINERVA".

Artikel 1.

De Vereeniging is gevestigd te Amsterdam.

Art. 2.

Het doel der Vereeniging is de bevordering van de roeisport onder de Nede landsche studenten en oud-studenten, in hoofdzaak door ten haren koste een geregel deelname van studentenploegen aan baitenlandsche amateur-roeiwedstrijden te verzekere

Art. 3.

De vlag der Vereeniging is een zilveren Minerva op een groen veld.

Art. 4.

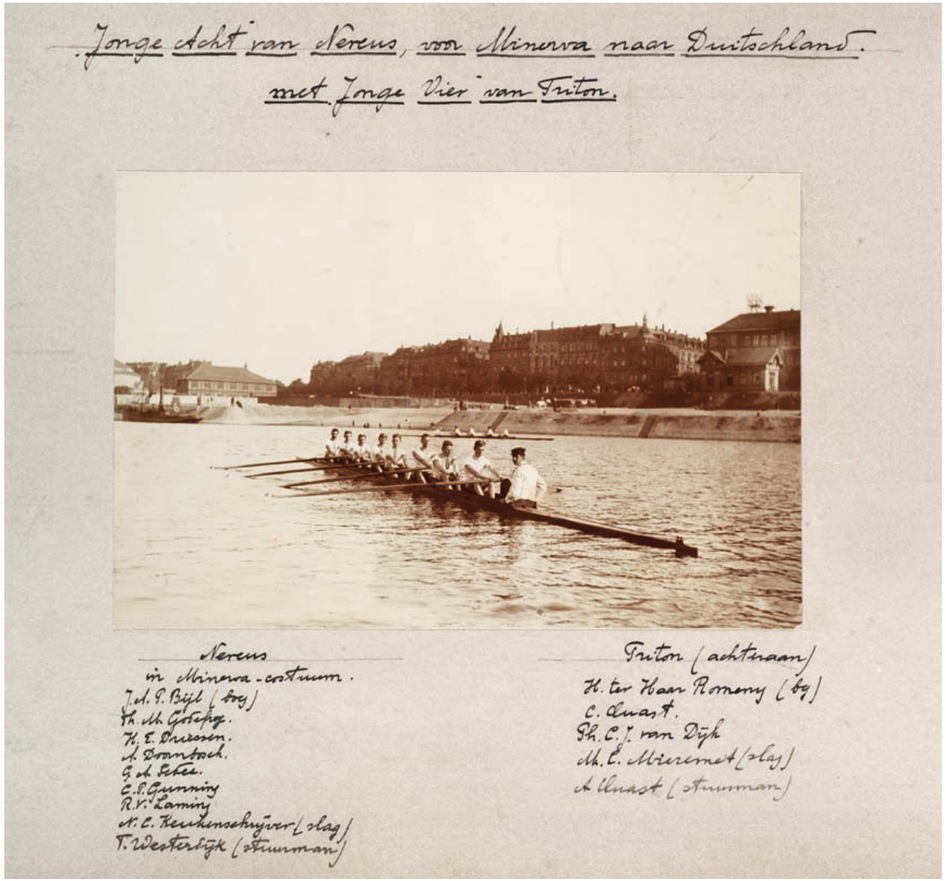
Leden en oud-leden der roeivereenigingen van onderling erkende Nederlandsc studentencorpsen kunnen leden zijn dezer Vereeniging.

Art. 5.

De Vereeniging bestaat uit leden, eereleden en donateurs.

Art. 6.

Het bestuur van de Vereeniging wordt gevormd door een lid of oud-lid van studenten-roeivereenigingen „Njord" te Leiden, „Laga" te Delft, „Triton" te Utrech „Nereus" te Amsterdam en „Aegir" te Groningen, die de betrekkingen van Presiden Secretaris, Penningmeester en Commissaris van het materieel onderling verdeele

kunnen komen, maar dat dit ten koste gaat van de andere nummers. Die zijn nog maar moeilijk te bemannen. Het algemeen peil is dalende, temeer daar de meeste roeiers eerst na hun komst aan de universiteit of hogeschool de beginselen van de roeisport nog moeten leren. Al in 1901 geeft de praeses van Nereus in een vergadering van de NSRB als zijn overtuiging te kennen dat het hoofdnummer achteruit gaande is. Hij baseert dit op de uitslag van een Varsity waarin een jonge acht van Laga meester is over de oude achten van Njord en Nereus. Vierroeien acht hij moeilijker dan roeien in een acht en is daarom meer geschikt als hoofdnummer. Het besluit de Varsity in achtriems boten te houden blijft toch nog overeind, omdat de kracht van een vereniging spreekt uit het uitbrengen van zoveel mogelijk roeiers. In het najaar van 1902 komt dit onderwerp weer ter sprake, en weer verwerpt het bondsbestuur het. Nereus blijft drammen en komt eind 1903 opnieuw met de gestuurde vier als hoofdnummer aanzetten. De Amsterdamse vereniging heeft nu in Laga een medestander. Laga's coach A.P. Petrie beïnvloedt de vergadering zo sterk dat met algemene stemmen het voorstel wel wordt aangenomen. Vanaf 1904 wordt het hoofdnummer van de Universiteitswedstrijd in de Oude Vier geroeid.

Nereus wint na de herbenoeming in 1904 van de Oude Vier als hoofdnummer twee keer achter elkaar de Varsity, waarna Njord en Laga elkaar afwisselen op steeds dezelfde Zwethbaan over 3000 meter, hoewel start- en finishplaats in 1908 eens wisselen. De belangstelling en feestelijkheden zijn in Delft onveranderd enorm groot, ondanks de moeilijke bereikbaarheid. De Varsity is uitgegroeid tot een prestigieuze wedstrijd, is een klassieker in het corpsleven en langzamerhand ook in de Nederlandse sport. Dertien jaar blijft de Varsity in Delft. Laga triomfeert vijf keer, Nereus viermaal. Njord en Triton behalen ieder twee zeges. Triton triomfeert in 1911 en '12 na een zegeloze periode van twaalf jaar.

Het bondsbestuur toont zich voor Delft weliswaar dankbaar maar is nooit voldaan. Een geschiktere plaats vinden blijft gedurende de dertien Zweth-jaren een wens. In 1909 komt verandering van wedstrijdterrein serieus ter sprake. Men wil de deelnemende ploegen gelegenheid bieden tegelijk te roeien. Het oog is gericht op het Kanaal F te Halfweg. Het gaat niet door. Eind 1913 brengt F. Daubanton verslag uit over banen in de regio van Utrecht, maar daar kunnen slechts drie ploegen naast elkaar starten. Dat beantwoordt niet aan de eisen, dus blijft de Varsity in Delft. Overwegingen naar een andere wedstrijdaccommodatie uit te zien komen nog sterker op door de komst van een nieuwe loot aan de Varsitystam. De Groninger studentenroeivereniging Aegir reist in 1912 en '13 met roeiers naar Delft om deel te nemen aan de bijnummers, maar stelt gelijk ook haar kandidatuur voor deelname aan het hoofdnummer.

Een andere gebeurtenis in 1913 brengt de verhuisplannen van de NSRB in een stroomversnelling. De Verbonden Nederlandsche Roeivereenigingen sluiten zich aan bij de Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron. De wereldroeifederatie, afgekort FISA, is opgericht op 25 juni 1892 in Turijn door afgevaardigden van Frankrijk, Zwitserland, België, Adriatica en Italië. Nederland sluit zich eenentwintig jaar na de oprichting aan bij de oudste sportfederatie in de olympische beweging. De Koninklijke doet als voorzitter van de Verbonden Nederlandsche Roeivereenigingen in 1914 een voorstel een commissie van vijf leden te benoemen die onderzoek gaat doen naar een geschikt vaarwater om in Nederland de Europese kampioenschappen te organiseren. De commissie, met een hoofdrol voor ir. H.F. Adams, meent in het Noordzeekanaal bij de Hembrug een baan te hebben gevonden die aan de eisen voldoet. Bij wijze van test zullen daar in 1915 de Varsity en de Koninklijke worden gehouden.

Het bestuur en de permanente commissie

Het bestuur van de NSRB is in de beginjaren samengesteld uit twee bestuursleden, gewoonlijk de praeses en abactis, van iedere vereniging. Het voorzitterschap rouleert ook dan al jaarlijks, net als het secretaris-penningmeesterschap. Eind 19e eeuw is de financiële toestand van de bond zo dramatisch dat enkele oud Varsity-roeiers zich met het (financiële) beleid gaan bemoeien. In de bestuursvergadering van 30 november 1900 benoemt de bond de eerste permanente commissie, bestaande uit vooraanstaande oud-roeiers van iedere vereniging. Zij hebben een adviserende stem in de bestuursvergadering waar de verenigingen de zeggenschap houden. In 1929 besluit de bond één van de leden van de permanente commissie speciaal te belasten met de organisatie van de Varsity: de algemeen commissaris.
Een andere belangrijke waarborg voor de continuïteit in het bestuur van de bond is de benoeming van oud-Njord roeier Jhr. B. de Jonge van Campens Nieuwland tot een vaste secretaris-penningmeester. De secretaris-penningmeester maakt in die tijd formeel deel uit van de permanente commissie, Leiden vervult deze dubbelfunctie tot op de dag van vandaag. Een bijzondere vermelding verdient dr. H. Fokker, die op de dag van zijn onverwachte overlijden al 25 jaar secretaris-penningmeester was. In de loop der tijd verandert de juridische inrichting van de bond en dragen de leden het bestuur over aan oud-studenten. Anno 2008 kent de KNSRB een bestuur met een jaarlijks wisselende president, een secretaris-penningmeester en een algemeen commissaris, aangevuld met enkele andere bestuursleden. In de algemene vergadering worden de zeven leden door hun voorzitters vertegenwoordigd. De permanent commissarissen hebben daarin een adviserende stem. De bond kent verder nog diverse commissies waarvan de Varsity Commissie de belangrijkste is. Sinds de Varsity bij Utrecht wordt gehouden, levert Triton de leden van deze commissie.

Uit het Gedenkboek van de NSRB: *'Aan de onverdroten toewijding en het doorzettingsvermogen van Adams is het in de eerste plaats toe te schrijven dat het stoute plan, om den wedstrijd naar het Noordzeekanaal te verplaatsen, is verwezenlijkt. Voor ingewijden is het van voldoende bekendheid welke verplichtingen de NSRB heeft aan het organisatietalent van zijn Permanent Bestuurslid Adams. Doch ook voor de latere generaties moet het opgeteekend blijven, aan wien het welslagen van de verhuizing van de Schie naar het Noordzeekanaal te danken is.'*

Minerva

Sinds de eerste halen op de Nederlandse wateren eind veertiger jaren (van de negentiende eeuw) mag de roeisport in Nederland zich behoorlijk ontwikkeld noemen. De animo is zowel bij studenten als burgers aanzienlijk, de technieken en stijl verbeteren met het jaar en fysiologische trainingsschema's worden steeds verfijnder. Behalve in de Varsity eens per jaar en in de nationale wedstrijden, waaraan ook burgerverenigingen als De Amstel, De Hoop, De Maas en De Dordtse deelnemen, willen de Nederlandse studentenverenigingen zich internationaal meten. Vanaf 1878 nemen Njord, Laga, Triton en Nereus op individuele basis deel aan wedstrijden in het buitenland; Brussel, Antwerpen, Henley en verschillende Duitse steden. Een kostbare aangelegenheid die niet door alle verenigingen even gemakkelijk is op te brengen. De NSRB bemoeit zich niet met buitenlandse uitzendingen, want zij occupeert zich uitsluitend met de organisatie van de Varsity. De nationale roeibond bestaat dan nog niet.
Een oude twee van Njord is in 1878 de eerste Nederlandse studentenploeg, die bij een regatta in Brussel een blik trekt. Brouwer en Van der Zwaan veroveren de Prix du Roi. Zij verslaan drie Belgische en twee Franse ploegen alsmede een Nederlandse twee. Bij terugkeer haalt Leiden de winnaars als helden in bij het station en rijdt hen met een zegewagen, bespannen met vier paarden, door de stad naar de sociëteit, waar zij de hulde ontvangen van de corpsleden.

Met als doel het bevorderen van de roeisport onder studenten en oud-studenten en het uitzenden van studentenploegen naar buitenlandse wedstrijden, richten oud-leden van de studentenroeiverenigingen op 16 oktober 1897 in Amsterdam de R.V. Minerva op. De bekende roeifanaten P.H. Damsté (Njord), R.J. Th. Meurer (Nereus), J.F.C. de Bruyn Kops (Laga), D.F. van Duyl (Triton) en J. Scholtens (Aegir, dat dan nog geen Varsitydeelnemer is) vormen het eerste bestuur, dat nog twee leden kent: initiatiefnemer J.B.A. Vreede (Njord) namens Oost-Indië en A.C.J. van Eelde (Laga) namens Transvaal. Leden en oud-leden van studentenroeiverenigingen kunnen lid worden. Als vlag kiest men een zilveren Minerva op een groen veld. Minerva, Romeinse godin, schutspatrones van de wetenschap. De naam ligt voor de hand. Minerva doet al jaren dienst als titel voor het studentenweekblad. De ploegen zullen meestal onder hun bootnaam deelnemen aan internationale wedstrijden. De kleur groen voor de outfit is een bewuste keuze. Groen is in die tijd nog neutraal, want door geen enkele vereniging in gebruik. Wie voor Minerva roeit draagt een witte zefieren tricot met groene korte mouwen, hals en witte broek. De pet is wit met groene band en groene klep.

De resultaten van Minerva vanaf het oprichtingsjaar 1897 zijn wisselvallig. Twee jaar eerder heeft de acht van Nereus het geweldig gedaan door bij de Royal Henley Regatta met de acht de Thames Challenge Cup te winnen. Een historische prestatie. Herman Brockman stuurt de boot die als coach de befaamde roeiwetenschapper Meurer heeft. De acht is een cadeau van een enthousiast lid dat het fantastisch vindt dat Nereus naar Henley gaat om te strijden om de Thames Challenge Cup. Deze discipline is in kwaliteit overigens een minder nummer van de Royal Henley Regatta dan de Grand Challenge Cup, maar dit heeft alles te maken met het gebrek aan kennis in die dagen over buitenlandse regatta's. Voor de reis naar Engeland wint Nereus alle nationale wedstrijden. Te Henley aangekomen, betrekken de Nereïden de woning van de dorpsdominee. Na de eerste oefenvaarten krijgen zij neerbuigende kritieken in de Engelse pers, maar dat zal allengs veranderen. Na overwinningen op Lady Margaret uit Cambridge in de eerste heat en St. John's in de tweede noemen de commentatoren de Amsterdammers 'the surprise party'. In de finale, in die tijd steevast 'beslissing' geheten, dreigt het mis te gaan. Nereïd Mulder op vijf derailleert zijn bankje. Hij roept de ploeg toe te stoppen en repareert in no time de schade. Nereus begint daarna aan een inhaalrace tegen Molesey B.C. die in een lange eindsprint de overwinning en de begeerde Thames Challenge Cup oplevert. Amsterdam haalt de succesvolle ploeg in met bloemen gesierde rijtuigen. De grote zaal in de kroeg is te klein voor de huldiging. Kransen komen binnen, sprekers vormen een rij. De minister van Marine stuurt gelukwensen en uit Hamburg en Mainz komen felicitaties binnen. Jachtvereniging Nimrod schenkt een zilveren lauwerkrans.

Het olympische jaar 1900 vormt een volgend hoogtepunt voor het studentenroeien op buitenlandse wateren. Nederland doet in Parijs voor de eerste keer mee aan de roeiregatta van de Olympische Spelen. In 1896, bij de eerste moderne Spelen te Athene konden de roei- en zeilwedstrijden wegens stormachtige wind geen doorgang vinden. De twee Lagaaiers François Brandt en Roelof Klein veroveren op de Seine in randgemeente Courbevoie de titel bij de internationale wedstrijden ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling in Parijs. Een soort van

Tussen 1899 en 1910 weet Nereus vijf maal de Varsity te winnen. De ploeg van 1909 en 1910 met slagroeier Keukenschrijver wordt alom geroemd om zijn roeistijl. Op de foto staat de ploeg van 1910 voor de tribune aan de Schie afgebeeld.

wereldkampioenschap in de Oude Twee dat pas lang na de Tweede Wereldoorlog als olympische titelstrijd wordt bestempeld. Brandt en Klein hebben daar trouwens bij leven nooit enige weet van gekregen. Herman Brockmann is naar de Franse hoofdstad mee als stuurman van alle roeiploegen. Na een nederlaag in de voorwedstrijd zet Brandt hem, na overleg met coach Meurer, op de kant en wisselt hem voor een – altijd onbekend gebleven - lichter Frans jongetje dat de helft weegt van de 60 kilo wegende landgenoot. Alle concurrerende ploegen blijken jeugdige lichtgewichten als stuurman aan boord te hebben. De ploeg Brandt/Klein wint op superieure wijze de finale. De twee roeiers zijn de eerste olympische kampioenen voor Nederland in de historie. In de annalen van het Internationaal Olympisch Comité staan zij geboekt als 'gemengde ploeg', omdat met het Franse stuurmannetje verschillende nationaliteiten aan boord zaten. In Parijs ontvangen zij voor hun overwinning overigens niet de gouden medaille, maar een zilveren blik plus een diploma. De overige deelnemers krijgen niets.

François Brandt, overleden in 1949, weet nooit beter dan dat hij met Roelof Klein een soort van wereldtitel heeft gewonnen. In het gedenkboek van zijn 50-jarige roeivereniging Laga in 1926 rept Brandt in 'Een herinnering uit 1900' met geen woord over Olympiade of Olympische Spelen. Wel schrijft hij met trots over de geleverde prestatie. *'Mijn leven lang zal ik niet vergeten, hoe Klein en ik, op 26 Augustus 1900, op de Seine tussen Courbevoie en Asnières, het Wereldkampioenschap 'Oude Twee' wonnen. Den vorigen dag, met kalm water en een lekkere temperatuur, waren wij in onze Deichmann-boot, de A.P. Petrie met 'lengtes' geklopt door de Société Nautique de la Marne. We hadden getrokken wat we konden, we waren pootiger dan onze concurrenten, we hadden jaren wedstrijdroutine, we waren in Holland nooit geslagen. We moesten dus kunnen winnen, als de omstandigheden maar gelijk waren. Maar die waren niet gelijk; al die Franschen roeiden met kinderen in den stuurstoel, die door lichtere vervangen werden, zoodra zij de 25 K.G. bereikt hadden. En wij moesten 60 K.G. meetrekken. Toen wij hoorden, dat wij als 'beste verliezers' in de finale zouden meeroeien, besloot onze coach Dr. Meurer, in overleg met de aanwezige bestuursleden van Minerva, dat wij zouden zoeken naar een jongetje. Onder de als te zwaar afgedankte 'gamins', was er spoedig een gevonden, die vroeger ploegen van de Société de la Basse-Seine had gestuurd. Hij woog 33 K.G., maar toen hij in de A.P. Petrie plaats nam, bleek het stuur boven water uit te steken en moesten wij onze toevlucht nemen tot een loden gewicht van 5 K.G. dat, achter op het stuur bevestigd, althans de vin er van onder de waterspiegel bracht. In totaal hadden wij dus 22 K.G. gewonnen. Vóór de start was ons ter oore gekomen, dat de Fransche ploegen, tegen wie wij moesten uitkomen, en die blijkbaar toch een beetje bang voor ons waren, afgesproken hadden, dat de R.C. Castillon er bij het begin alles op zou zetten, ons zou trachten vóór te komen, ons zou coupeeren en dan zou zorgen voor veel 'vuil water', terwijl inmiddels de S.N. de la Marne ons zou bijhouden en dan na de helft van de baan, zou voorbij roeien. Un homme averti en vaut deux! Dus besloten wij ook te beginnen met een spurt. 't Lukte prachtig, en voordat wij 100 M. geroeid hadden waren we ¾ lengte voor. Het werd 6/4 lengte en toen ging Klein in een kalmer tempo over, met onze langste halen. De Marne spurtte geweldig en liep zienderoogen in, maar wij gingen toch als eerste over de eindstreep met 1/5 seconde vóór de Marne.'*

Onder de aegis van Minerva behaalt Nederland in Parijs 1900 tijdens de tentoonstellingskampioenschappen nog 'podiumplaatsen' die veel later als zilver en brons de geschiedenisboeken ingaan. De vier van Nereus eindigt, gestuurd door Brockmann, als tweede. De acht, een combinatie van Njord, Laga en Nereus finisht, eveneens gestuurd door Brockmann, op de derde positie. De Amerikaanse ploeg is de beste, met het Belgische Gent als tweede. Niet dat de roeiers destijds iets aan hun prestaties hebben, want alleen de winnaars worden voorzien van tastbare prijzen.

Is 1900 een topjaar voor Minerva, de vereniging lijdt daarna een kwijnend bestaan. Laga trekt nog een mooi blik in Frankfurt in 1902. In 1904 poogt men de vereniging nieuw leven in te blazen. De Olympische Spelen blijken te ver weg van het bed. In 1905 vallen wat succesjes in Mainz te vieren voor Nereus' skiffeur Pott en oude vier, in Ems voor de vier en de acht en in 1908 in Mannheim voor de acht. De Olympische Spelen van 1908 te Londen leveren niets op, behalve een derde plaats voor de burgervereniging De Amstel. In het najaar van 1907 heeft op de Amstel in Amsterdam wel een olympische selectiewedstrijd met de achten van Njord, Triton en Nereus. De R.V. Minerva wil een overzicht krijgen van de krachten die het volgende jaar ter beschikking zouden staan voor het vormen van een interacademiale ploeg, waarmee men op de Olympische Spelen te Henley kan uitkomen. Triton met de later veelgeprezen coach J.M. Kolff aan het stuur is veruit het sterkst. Tot aan de dukdalven voorbij de Amstelbrug ligt de Utrechtse ploeg gemakkelijk voor. Enkele tientallen meters stoppen enkele bemanningsleden op onverklaarbare reden te vroeg. De boot komt scheef te liggen en botst tegen een dukdalf. Nereus gaat voor Njord als eerste door de finish. De jury kent Triton toch de prijs toe, bestaande uit negen Minerva-beeldjes omdat de ploeg die dag het snelste was. Tot een gecombineerde olympische acht voor 1908 komt het niet. Het blijft bij een plan, meer niet.

De Olympische Spelen te Stockholm in 1912 passeren zonder deelname van Nederlandse roeiers. De vier van Laga reist dat jaar wel af naar Hamburg maar komt met lege handen terug. In 1912, wanneer Minerva andermaal op sterven na dood is, komt het tot een fusie met de Nederlandsche Studenten Roeibond. Het bestuur van de NSRB is dan tevens het bestuur van Minerva. Wel blijven zij twee zelfstandige rechtspersonen. De een is een lichaam zonder hoofd, de ander een hoofd zonder lichaam. De fusie kan dan ook met recht een verstandshuwelijk worden genoemd.

Niet eerder dan in 1931 zal Minerva nog eens proberen een sterke combinatie-acht samen te stellen, dan voor de Olympische Spelen te Los Angeles. Ook dan komt er niets van terecht. Coach Marres houdt na allerlei terugtrekkingen vanwege studieredenen slechts acht roeiers over, waarvan hij geen formatie voor internationale competitie kan maken. In 1932 is Nederland alleen vertegenwoordigd door de tweezonder van Triton van G.L. Röell en P.A. Roelofsen. Deze Europese kampioensploeg eindigt in Los Angeles als vierde.

DE REVUE DER SPORTEN. 14 Mei 1912

De Varsity 1912

1. Triton (Utrecht). 2. De Amsterdamsche Nereus-ploeg. 3. De Laga-vier voor het boothuis te Delft. 4. De Aegir-ploeg (Groningen), welke voor 't eerst op een Universiteitswedstrijd in het nummer Jonge vier zal uitkomen. 5. Njord (Leiden).

ZEILJACHTEN · MOTORJACHTEN · ROEIVAARTUIGEN
N.V. WERF DE AMSTEL — OUDER-AMSTEL, J. P. G. THIEBOUT.
C. Houttuin & Co., Arnhem.

Met de komst van het geïllustreerde blad Revue der Sporten in 1907 krijgt de sportverslaggeving in Nederland een grote impuls. Ook de Varsity mag ieder jaar op ruime aandacht rekenen. Bij de voorbeschouwing worden foto's van alle ploegen afgedrukt. Het verslag van de wedstrijd bevat meestal foto's van alle verroeide nummers. Ook andere populaire bladen zoals Het Leven, De Prins en Panorama besteden tot in de jaren '30 met prachtige foto's aandacht aan roeiwedstrijden. Dat men niet altijd de verstrekte informatie verifieerde blijkt wel uit het feit dat de Delftse ploeg opvallend vaak gestuurd werd door de heer L. A. Gaai.

STUDENTEN-ROEIBOND.

NJORD Leiden. | LAGA Delft. | TRITON Utrecht. | NEREUS Amsterdam.

met mededinging van ÆGIR (Groningen) in het nummer Jonge Vier.

UNIVERSITEITS ROEIWEDSTRIJD

Donderdag 16 Mei 1912 (Hemelvaartsdag)

ten 11 uur op de Schie

onder de gemeenten VRIJENBAN en OVERSCHIE.

PROGRAMMA.

(Boei 1 ligt aan de Straatwegzijde, boei 2 aan de Jaagpadzijde).

I. Voorwedstrijden Hoofdnummer (Oude Vier).
11.15 uur. Eerste Afdeeling: NEREUS boei 1; LAGA boei 2.
11.45 uur. Tweede Afdeeling: NJORD boei 1; TRITON boei 2.

II. Voorwedstrijden Jonge Vier.
12.15 uur. Eerste Afdeeling: ÆGIR boei 1; LAGA boei 2.
12.20 uur. Tweede Afdeeling: TRITON walk-over.

III. Voorwedstrijden Jonge Acht.
12.45 uur. Eerste Afdeeling: TRITON boei 1; NJORD boei 2.
12.50 uur. Tweede Afdeeling: NEREUS walk-over.

PAUZE.

IV. Eenpersoons Outrigged sliding-Wherries (gestuurd door Dames).
1.30 uur. NJORD, LAGA, TRITON.
Prijzen: Zilveren medaille voor den roeier, kunstvoorwerp voor de stuurvrouw.

V. Tweepersoons Outrigged sliding-Wherries (gestuurd door Dames).
2.15 uur. NJORD, LAGA, TRITON, NEREUS.
Prijzen: 2 zilveren medailles voor de roeiers, kunstvoorwerp voor de stuurvrouw.

VI. Beslissing Jonge Vier.
2.40 uur. TRITON boei 1; ÆGIR of LAGA boei 2.
Prijs: 5 zilveren medailles.

VII. Beslissing Jonge Acht.
3.20 uur. NEREUS boei 1; TRITON of NJORD boei 2.
Prijs: 9 zilveren medailles.

VIII. 4 uur. Beslissing Hoofdnummer.

Winner Tweede Afdeeling boei 1. Winner Eerste Afdeeling boei 2.
PRIJZEN: Eerediploma en 5 Gouden Medailles.

TOEGANGSPRIJS: Gereserveerd Terrein met Tribune f 1.—.

De vergroote tribune is evenals vorige jaren 20 minuten gaans van Delft.

Goed ingericht buffet op het terrein. Nette Toiletgelegenheid voor Dames.
Een kosteloos veer voor bezoekers der tribune is aangebracht van den straatweg naar 't Jaagpad.

Leden der Studenten-Roeivereenigingen kunnen bij hunnen Secretaris tot uiterlijk één dag voor den wedstrijd PERSOONLIJKE toegangskaarten krijgen à f 0,50 en kaarten voor familie en kennissen à f 1.—.

Bepalingen voor vaartuigen die den Wedstrijd bezoeken.

Volgens besluit van Gedeputeerde Staten van de Provincie Zuid-Holland van 16/22 April 1912, zullen op Hemelvaartsdag 16 Mei voor vaartuigen uit 's-Gravenhage en Leiden de provinciale bruggen en de sluis te Leidschendam des morgens van 9½—11 uur en des avonds van 5—7 uur bediend worden.

1. Geweerd worden vaartuigen en zinsboeten:
a. die entree betalen;
b. op welke uitsluitend heeren studenten als passagiers vertoeven;
c. welke Bestuur of Politie gevaarlijk achten voor de goede orde.

2. Geen vaartuigen worden toegelaten dan voorzien van een kaart, op aanvraag verkrijgbaar bij den Secretaris, H. FOKKER, Groenhovenstraat 13, Leiden. Hebben hun plaats in te nemen voor 11 uur.

3. Van elke stoom- of motorboot, die met een gezelschap den wedstrijd bezoekt, zal ligeld geheven worden. Dit ligeld bedr. 25 voor een boot boven de 20 ton f 2½.—, voor een kleinere boot f 10.—, te voldoen bij het aanvragen der kaart. Van zeilschelven en wherry's wordt geen ligeld geheven.

4. Aan de vaartuigen wordt door den politiecommissaris een plaats aangewezen, naar rangorde van het uur van aankomst.

5. Aan wherry's zal worden toegestaan op het terrein te varen tot uiterlijk 5 min. voor aanvang van elk nummer. Alle andere boten moeten gedurende den geheelen wedstrijd op de hun aangewezen plaats blijven liggen, op straffe van verwijdering van het wedstrijdterrein.

LEIDEN. A. VISCHER.